

Verdriet tijdens vakantie

Jullie hebben in mijn weekoverzicht kunnen lezen hoe heerlijk de vakantie was. Maar het was natuurlijk niet allemaal zo heerlijk. De laatste keer dat we op dat park waren, zat ik midden in het traject om zwanger te worden. Toen zag ik allemaal al zoveel kleine kindjes en was ik jaloers. Dit keer had ik er niet bij stil gestaan, ook maar goed. Want nu ben ik mama zonder kindje in me armen. En weer allemaal van die gelukkige gezinnetjes met hele kleine baby's die we tegenkwamen. Op het moment dat we het huisje in stapte had ik het gelijk al moeilijk. Ik miste zo erg de spullen van Daan* om me heen. Ja jullie moeten weten dat thuis nog zo is zoals het was toen Daan* nog leefde. Zijn kamertje staat altijd open zodat je alles kan zien. De box staat er nog altijd met al zijn knuffels erin. En dan de foto,s die we na zijn overlijden plaatste. Ik miste alles ervan.

Heb meerdere keren zitten huilen in bad, mijn eigen rustmomentje. Het is fijn als er wat emotie weer uit komt, maar moeilijk had ik het er ook mee. Kom op we hebben vakantie dan moet je genieten. Gelukkig deden we dat wel. Maar juist ook daardoor voel ik me ook schuldig. Het lijkt wel of het allemaal zo normaal is nu. Het normale leven ben je aan het oppakken, kan dat wel... Alsof ik hem aan het vergeten ben. Maar ook dat doen we zeker niet. Ik wist zeker dat we iets voor hem mee moesten nemen voor bij hem op zijn plekje. We hebben dan ook zeker een cadeautje gekocht voor hem. Ik wil dat zijn plekje wel een beetje kind uitstraalt, dus hoort er iets van speelgoed te staan. (we zijn het nog niet wezen brengen)

Moet dan toch eerlijk bekennen dat ik ook wel weer blij ben dat we thuis zijn. Tastbare herinneringen kunnen aanraken en zien als ik wil.

